

ÇAVÊN DUYEM

Bo demeke dirêj min bawer dikir ku ez temaşevan im, pisporê ku analîz dike. Ez şaş bûm. Dema ku ez li paş dinêrim, hin ji tiştên herî girîng ên jiyana min pêşî ji aliyê jinên ku min li rê de nas kirin ve hatin fêmkirin — ne ji ber ku ew bêtir xwendî bûn, lê ji ber ku wan bi awayekî cuda didîtin, bi lezgînî bêtir, kêmtir bêrû. Mêr pir caran bi encaman tene balkişandin. Jin, pir caran zêdetir, nîşanan temaşê dikan.

Gelek guherîn ku dê rêwîtiya min biguherîna, ji aliyê jinekê ve zûtir ji aliyê min ve hatin naskirin — hûrgiliyên piçûk, hevokek, bêdengî, çavdêriyek ku li ser rûyê xwe wek kêmtî xuya dike lê mehan an salan şûnda rast derket. Jinên ku di jiyana min re derbas bûn tiştek li min hîn kirin ku qet pargîdaniyek nedikaribû hîn bike: têkilî ber bi danûstandinê ve tê, her tim.

Ez bibîr tînim demeke ku ez bawer bûm divê ez her tiştî bi xwe çareser bikim — nexweşiyek belav di mêran de, fikirîna ku alîkarî xwestin qelsî ye. Ew jin bûn ku ev baweriya hilweşandin, ne bi axaftinên mezin lê bi nimûneyê, ku nîşan da min ku hêza rastîn ne di hilgirtina her tiştî bi tenê de ye.

Dema ku ez li jinên ku di çîroka min re derbasbûne difikirim, ez şiyana wan a dîtîne, piştgirîkirinê, pêşbînîkirinê difikirim — û berî her tiştî ji bîr nekirina rastiyeke sade: kesek bi rastî tiştekî bi tenê ava nake. Ji ber vê yekê sernavê vê derfetê ne provokasyonek e. Ew naskirinek e. Jinan ew pêşî fêm kiribûn.

Ferdinando Frega

Gillette Man